

Es porta al cinema l'adaptació lliure i actualitzada del'obra de teatre 'Don Jaume el Conqueridor'

El rei en Jaume es riu d'ell mateix

Durant les dues primeres setmanes d'agost Antoni Verdaguer i Figaró Films tenen previst enllestir el rodatge de *Jaume el Conquistador*, una comèdia que, utilitzant els versos satírics i centenaris de Pitarra, es rifarà de les institucions actuals.

L Artesà de Gràcia. Migdia d'estiu. L'últim assaig abans de començar el rodatge. Calor intensa amb l'afegit dels focus i de l'activitat. *Scripts*, tècnics, càmeres, actors, director i periodistes. A l'escenari, els actors, els qui més pateixen perquè els toca somriure als flaixos malgrat les perruques i els brocats medievals dels seus vestits. Cares conegudes. Joan Borràs, el rei en Jaume, Amparo Moreno, Mercè Lleixà, Imma Colomer, Pep Anton Muñoz, Carme Molina, Mercè Bruquetas, Llätzer Escarceller, Ester Formosa, Cesc

Queral i fins i tot Julià Davies, el Sr. Davies d'*El joc del segle* de TV3. Hi són no en cos però sí en ànima, Carles Canut, Eva León i Jaume Sisa.

Antoni Verdaguer, el director, s'explica. "L'oferta de dirigir *Jaume el Conquistador* em va arribar de la productora Figaró Films, que volia tirar endavant el projecte de dur al cinema una versió de l'obra teatral que l'any 1978 va ser un gran èxit." Conta la llegenda que Frederic Soler, Pitarra, va escriure *Don Jaume el Conqueridor* en una sola nit, a fi de gua-

nyar una juguesca que havia fet amb els amics del seu cercle literari i teatral. Aquesta obra en vers, que té mancances d'estructura i algunes de versificació, va ser mig oblidada pel seu autor, que la va considerar un pecat de joventut. Quan Frederic Soler era director del Romea, els anys 60 i 70 del segle passat, cap de les seves notes biogràfiques i bibliogràfiques inclou *Don Jaume el Conqueridor*.

La conversió d'aquest text en guió cinematogràfic ha estat obra del mateix director Toni Verdaguer, l'escriptor Ferran

Torrent i el productor J. A. Pérez Giner. Segons Torrent, "la feina que hem fet sobre l'argument de Pitarra ha estat posar-li el component actual, la broma de les institucions i dels personatges actuals perquè pugui arribar a un públic més ampli."

L'acció se situa en l'actualitat, en una residència geriàtrica custodiada per unes monges on arriba una companyia amateur de teatre que intenta representar l'obra del rei. Els embolics que van derivant de la trama impliquen els avis residents, les monges, els Mossos d'Esquadra i fins i tot un conseller de la Generalitat.

Figaró Films, que ha establert les bases del producte, confia molt en l'èxit comercial del film, tot i que no té cap subvenció oficial (la Generalitat li ha denegat la seva) i només opta a la fórmula d'ajut del 40% sobre recaptació. La pel·lícula, que pot ser estrenada cap al gener o al febrer, es distribuirà essencialment pels Països Catalans. Figaró Films ha ofert els drets d'antena a TV3, però encara no ha rebut resposta. Tot i aquestes condicions de producció i explotació, els promotors del film confien a recuperar els milions d'inversió en l'exhibició en sales. Segons Figaró Films, l'actualitat del text de *Jaume el Conquistador* es basa en el fet que "Pitarra no va fer res més que dur a terme allò que a tots ens agrada fer i moltes vegades no hi gosem: fotre'ns del nostre passat, dels nostres mites". És per això que, al final de la pel·lícula, tothom ha de can-

Toni Verdaguer, l'artesà

Ferran Torrent, que ha treballat amb ell en el guió de *Jaume el Conquistador*, ho diu ben clar: "fer una pel·lícula d'encàrrec tan predeterminada per la producció, que a més s'ha de rodar en tres setmanes és una missió impossible que només podia fer Toni Verdaguer".

Verdaguer, que va iniciar-se en el món del llarg-metratge amb *l'Escot* en 1987, s'ha convertit en l'únic artesà del cinema català. En una cinematografia plena d'artistes com la nostra, Verdaguer és l'executor implacable de projectes, siguin del tipus que siguin. Només un artesà com ell és capaç de, just enllestida la versió televisiva d'*Havanera*, enfrontar-se amb un rodatge com el de *Jaume el Conquistador*: dues setmanes i mitja del mes d'agost, dues càmeres i 10 hores diàries. Només Verdaguer és capaç d'afegir somrient: "em prenc aquest rodatge com unes vacances. Ens passarem un agost divertit". **X. B.**

tar una rumba feta per a l'ocasió que diu:

*De polítics, clergues i manaires,
no en volem ni molts ni gaires,
perquè tots es passen l'estona,
tocant-nos allò que no sona.
Allò que no sona!
Allò que no sona!*

Xènia Bussé

Cartellera i altres rodatges

A banda del rodatge de *Jaume el Conquistador*, els dos títols-novetat d'aquest estiu són *Mal d'amors* i *Rosita, please!*, la darrera estrena de Carles Balagués i l'actual projecte de Ventura Pons, respectivament.

Mal d'amors es va estrenar fa tres setmanes. Amb Ariadna Gil, Juanjo Puigcorbé i Àngela Molina en els papers principals, Balagués hi fa una recreació lliure de l'anomenat "crim de l'àcid". Aquest episodi de la crònica negra va tenir lloc el dia 1 de desembre del 1987 en què va ser assassinada la model Maria Victòria Bara Labarta després que algú li llancés àcid fluorhídric a la cara. El gener del 88 detenien Inmaculada González Camacho com a presumpta homicida. Entre les dues dones, un home, Ricardo Pérez Llobet, que va ser considerat inductor del crim i que va desaparèixer. Balagués, tot i que no s'ha cansat de repetir que aquesta trama només és el punt de partida per a la seva pel·lícula, va

haver de demostrar-ho al pare de la víctima del crim real, que volia impedir el rodatge. Al film, Àngela Molina interpreta el paper de Carme, l'assassina, Ariadna Gil és la víctima i Juanjo Puigcorbé és el tercer en discòrdia.

Després de la comèdia *Les aparences enganyen*, Carles Balagués retorna amb *Mal d'amors* al cinema negre, gènere a què es poden adscriure *Adela* i *L'amor és estrany*.

Per la seva banda, la nova comèdia de Ventura Pons, *Rosita, please!*, està actualment en la fase de post-producció. De Pons, que va estar de rodatge el mes de juny a Bulgària, té previst estrenar el seu nou llarg-metratge a la tardor, sobretot si la vaga de dobladors s'acaba aviat.

Amparo Moreno, la Rosita de Pons, és la

Antoni Verdaguer dirigeix *Jaume el Conquistador*.

AFU IU

protagonista, la diva, que abandona el rodatge de *Tristany i Isolda* a Hollywood i decideix anar-se'n a Bulgària acceptant la invitació de Frank, un amic seu que ha obert un restaurant de cuina valenciana a Plovdiv. A l'aeroport coincideix amb Quim, un ex-nòvio que pateix d'amnèsia. A partir d'aquí, els embolics creats pel guionista

Joan Barbero, són servits. La resta del repartiment d'actors, el formen Àngel Burgos, Mercè Arànega i els debutants Ariadna Planas i Joel Joan.

Rosita, please! compta amb un pressupost d'uns 130 milions i ha rebut ajuts del Ministeri espanyol de Cultura (75 milions), la Generalitat de Catalunya (18) i TV3 (35 milions pels drets d'antena).

X. B.